

אצלנו למישרה, אלא כשמדובר בע"ר רות על החוק שהם מבצעים, ואין כבר מה לעשות איתם.

„בקשר למשה מזרחי, אחרי שקיבל מכות מהמישרה הוא חזר למוסד. הוא סיפר לי שהוא רוצה לחזור הביתה ללכת לעורך דין שיגיש תלונה על המכות שקיבל מ"השוטרים. אמרתי לו שאעזור לו לכתוב תלונה. חבל לבזבז כסף על עורכי־דין. למחרת הוא סיפר שיש לו כרטיסים להצגה וביקש שניתן לו לצאת. יצא ולא חזר. אברהם שיינפלד, הממונה על רשות חסות הנוער במשרד המשפטים:

יש בארץ 9 מוסדות ממסלתיים לנוער עברייני ו-8 מוסדות פרטיים. בסך הכל יש לנו 625 מקומות ליהודים ו-193 לנערים עבריינים מבני־המישפט. בסך הכל חס"רים לנו כעשרה מקומות עבור נוער עברייני הנשלח למוסד נעול על ידי בתי המשפט. יכול להיות שאצל קציני המיבחן יש רשימה של כ-200 נערים שיש לשלוח אותם למוסדות נעולים, אך הרשימה הזאת עדיין לא הוגינה ליד."

מנחם ונשיא, מפקח מטעם משרד הסעד על מוסדות החסות לנוער:

„בהחלט היה טוב יותר אם היינו יכולים לעקוב אחרי כל אחד מהנערים במוסדות שלנו באמצעות מכשירי טלוויזיה במעגל סגור. בחוץ־לארץ זה נהוג. אבל שמעתי שגם מוסדות מודרניים לנערים עבריינים בארצות־הברית נסגרו. אז בשביל מה כל המודרניזציה? לנו לא היה אפילו פטיכו־לוג במוסד הזה. לא היה לזה תקן. עכשיו כבר יש לנו פטיכולוג שמבקר שם שלוש פעמים בשבוע היום קשה יותר לטפל בנערים האלה. הם יותר מנוסים ויותר מוכשרים. הם אפילו יותר מוכשרים מאיתנו."

„אני מבקש

בית!"

בחודש בן היה חופשי, לא היו למשה מזרחי אשליה. הוא ידע כי יום אחד יתפס ואז יישלח שוב לכלא תל־מונד. הוא פנה לאחד משכניו, ביקש ממנו ש"יכתוב עבורו מכתב לשופט־הנוער, שדן אותו בשעתו למאסר. „אם ישלחו אותי שוב לתל־מונד אני אתאבד. אני אמות." כתב במכתב. הוא ביקש מהשופט לקבל אותו לשיחה כדי להסביר לו מה קורה לנער בן 15 הנשלח למאסר יחד עם מבוגרים. „אני מבקש בית. שיקחו אותי ל"משפחה אומנת. שייאמצו אותי. שמישהו יטפל בי. איך זה שאף אחד לא רוצה לקחת אותי?"

את המכתב הביא משה מזרחי למוזכרת בית־המשפט לנוער בתל־אביב. השופט עמיקם פיאקוב דחה את בקשתו של משה מזרחי.

השופט עמיקם פיאקוב: „המכתב הגיע אלי העברתי את האינפורמציה ש"היתה בו לקציני־המיבחן. אותה האינפורמ"ציה שהיתה בידי הנער נמצאת גם בידי שופטי בית־המשפט המחוזי שהיו צריכים לדון מחדש בגורלו."

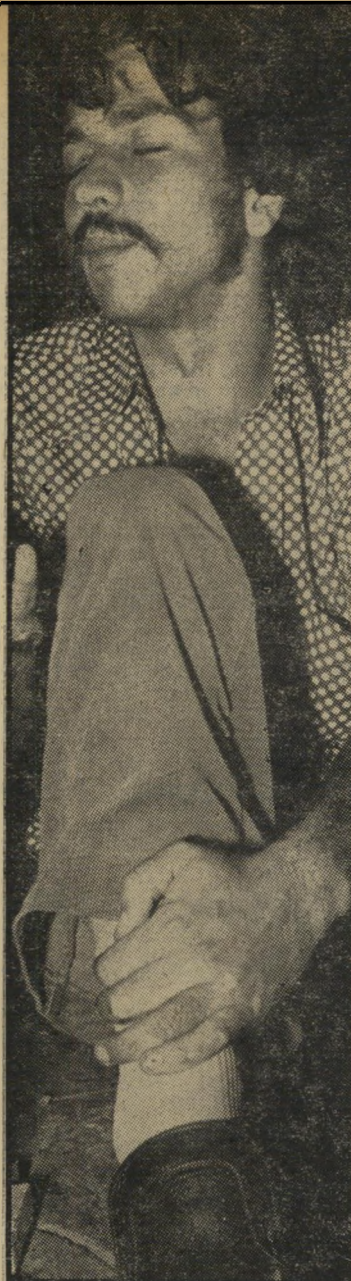
אחרי שנפתח חובא משה מזרחי שוב ל"בית־המשפט. גורו עליו לרצות שלוש שנות מאסר, מתחלה. בכלא תל־מונד. יוסף מזרחי, אביו של משה מזרחי: „הילד טיפלו אלי מבית־המשפט. סיפר לנו ששוב נשפט ונשלח לשלוש שנות מאסר בתל־מונד. למרות שכבר ישב חצי שנה קיבל שוב שלוש שנים. לנו אפילו לא הודיעו שמעידים אותו למישפט חוזר. מדוע לא קראו לנו להגיד מה שיש לנו לשופטים? איך אפשר לשפוט ילד בלי נוכחות האמא והאבא שלו? הילד יתאבד! חבל עליו. הוא ימות!"

גונדר אריה ניר: „זה לא ייתכן מה שסיפר הנער על מה שעשו לו בתל־מונד. אלה סיפורים משונים מאוד. אם זה היה קורה באמת כפי שהוא סיפר, היינו יודעים על כך."

האם מודע השופט עמיקם פיאקוב ל"אחריות שבה הוא נושא, בשלחו נער בן 15 למאסר בחברת פושעים מבוגרים בבית הסוהר בתל־מונד?

השיב על כך השופט פיאקוב: „אני לא יכול להתבטא בעניין זה בעתונים. את דע"תי אביע בספרות המקצועית."

אבל משה מזרחי איננו שם הלקוח מהמס"רות המקצועית. זהו שמו של נער חי ו"נושם, שנשלח השבוע חזרה אל התופת, עליה אמר כשנחלץ ממנה: „אני לא אחזור יותר לתל־מונד. אני אמות ולא אחזור לשם. אני אחתוך את הוריידיים ואת הגרון שלי... שלא יכניסו אותי חי לתל־מונד."

יורם ביכונסקי

לפעמים, כשבחורות מטלפנות ל"בית של ההורים של יורם ביכונסקי, הן שואלות אותי מי אני, ואני משיבה להן שאני קרובת־המשפחה. אז הן אומרות, על יורם, תמסרי לו שהוא מניאק, וסוגרות את הטלפון.

אבל כשאני יוצאת עם יורם לתיאטרון, לקולנוע או סתם נוסעת איתו ביחד במכונית ושואלים אותי מי אני, אני אומרת ש"אני החברה של יורם."

ואומנם, מאז שהוא שוחרר מהכלא, אחרי שחיה עצור 45 יום באשמת רציחתה של חברתו חקודמת, רחל חלר, אני החברה של יורם ביכונסקי. אנחנו גרים ביחד בדירה שלו ברמת־גן, אני מבשלת לו, מטפלת בו, אבא שלי, אברהם יחל, הוא אחד מ"עורכי הדין המצליחים והמפורסמים ב"ארץ. הוא מפורסם גם בקרב קוראי מדוריי הרבילות בעיתונים. אבא ואמא, ששמה חנה, התגרשו כשאני הייתי בת שלוש, וימאו אני גרה עם אמא, אס"כי אני מתראת הרבה עם אבא והוא זה שמחזיק אותי מבחינה כספית.

„פיתו אותי

בגיל 13"

אחרי שהם התגרשו, אבא התחתן עם פניה ליס. היא עצמה לאיכ"כ ידועה, אבל היא בתו של בעל החנות לטכסטיל שנרצח לפני שנים יחד עם ה"שוטרת יונה קוממי. ברמת־גן, הצי"שנה לפני הרצח אבא התגרש מפניה.

אמא נישאה מחדש. היום קוראים לה פרידברג. היא נשואה לבעל חנות למק"ר רים, ויש לי אח חורג שהוא היום בן תשע. כשהייתי ילדה בן 13 היה לי מיפנה בחיים, שאני חושבת שביגר אותי בהרבה. היה לנו שכן מבוגר, עובד בכיר בעיריית תל־אביב, יוסי רים. היום הוא בחוץ־לארץ. הכרתי אותו כמעט מהיום שנולדתי. יוסי פיתח אותי לשכב איתו. לא נהייתי מזה, לא ידעתי בכלל מה זה. הוא הכריח אותי לעשות כל מיני דברים מיניים שלא

חברתו החדשה של יורם ביכונסקי מגלה בסיפורה האישי מה הביא

איתו

מאח

אורלי יהל

או לא. הודעתי להם שאני נוסעת לחיפה, ואהיה לציידים בבית־המשפט. נסעתי לחיפה במונית. כשהגעתי לבית־המשפט פגשתי שם את עורך־הדין של יורם, חיים משגב. מצאתי חן בעיניו והוא החליט ל"חזר אחרי, ועזר לי להיכנס לאולם. גם בעיני כתב־הטלוויזיה שהיה שם, אורי גולדשטיין, מצאתי חן והוא החליט לתת לי טרמפ חזרה לתל־אביב. מה ש"מצחיק זה ששני אלה היו נחמדים אלי באותו יום עצמו, ודווקא בגלל אותו יום התחיל הרומן שלי עם בחור שלישי — יורם ביכונסקי. בערב היתה מסיבה בבית של יורם.

ידעתי בכלל מה הם. הוא גם היה מרביץ לי, ותמיד איים עלי שאם אספר משהו להורים שלי, הוא יספר להם שאני שוכבת איתו מרצוני. אחרי כמה פעמים כבר לא יכולתי ל"סבול אותו, וסיפרתי את זה למחנכת ב"בית־הספר. הסוף היה שהאיש הועמד לדין וישב בכלא שנתיים. אחרי התקופה הזאת היו לי איזה שנתיים, שבתן היו לי יחסים עם המון בחורים אבל לא היה לי שום יחס למין. זה מה שהמנוול הזה הצליח לעשות לי. בהמיסית פגשתי בחור נהדר. הוא היה שמיינסט והתאהבתי בו. הוא החזיר אותי

כנולם

באו כל מיני אנשים, ידידים וידידות שלו, לתגוג איתו את שיחרורו. אחרי שהכירו ביני לבין יורם, הוא בכלל לא התייחס אלי משך כל הערב. נשארתי לעצור ל"אמא שלו לרחוץ את הכלים ולסדר את הדירה, וכך קרה שנשארתי שם אחרונה. יורם עמד על זה שהוא יקח אותי הביתה. גרתי או בצהלה, בבית של דודתי אלינה ובעלה, מאיר אשכול, הנמצאים עתה ב"שליחות חברת איי.בי.אם. בפריס. והדירה שלהם ריקה. כל הדרך שמנו לב למכונית־מישרה מוסווית שעקבה אחרינו. כשעלינו על כביש החוף הצטרפה למכונית המוסווית ניידת מישרה רגילה. שתי המכוניות עצ"רו אותנו. השוטר מהניידת ירד, ניגש אל יורם, בירך אותו לשלום ודרש ממני את תעודת־הזהות שלי. אז הכנתי מה עובר על יורם, ומה עוד יעבור עליו בעיקבות כל הפרשה הזאת.

אל דרך הישר. מאז אני נורמלית לגמרי בכל מה שנוגע למין. יש לי יחסים עם מי שאני אוהבת או עם מי שאני מרגישה אליו משהו, כמו עם יורם. זה מה שמצחיק בכל העניין. כל המדינה חושבת, בעיקבות הפירסומים בעיתונים, מי יודע איזה סכס־מאניאק זה יורם. אני מכירה את יורם טוב, בשבועות האלה ש"אנחנו נמצאים ביחד. אני גם יודעת מתי הוא משקר לי ומתי לא. אני יודעת שהוא שכב רק עם ארבע נשים כל החיים שלו: עם רחל חלר, עם מלי מזרחי, איתי ועם בחורה גרושה אחת בשם דליה.

„כך התחיל

הרומן שלנו"

את יורם הכרתי במיקרה. יש לי חבר, נכה צה"ל בשם יוסי מנחם. יוסי שכב עם יורם באותו בית־חולים בזמן הר"מילחמה, ואחרי־כך נסע עם יורם במשלחת של נכיר"צה"ל ללונדון. בזמן שעצרו את יורם יוסי היה בלונדון, והקהילה היהודית פנתה אליו ושאלה איך תוכל לעזור ליורם.

כשיוסי הגיע לארץ הוא טילפן ליורק, אבא של יורם, וקבע איתו פגישה. אני הלכתי עם יוסי לבית של ההורים של יורם, ושם גם פגשתי את אמו של יורם, אירנה. זה היה שלושה שבועות לפני ש"יורם שוחרר.

בין השאר דיברנו גם על חיות. המישפ"ח של יורם אוהבת חיות, והיו להם שני חתולים סיאמיים. כשהם ראו שגם אני אוהבת חיות, שאלה אותי אמא שלו אם אני מוכנה לקחת את החתולים אלי, ומזמן שהסכמתי, יחד עם כל העניין עם יורם, היה להם קשה לטפל גם בחתולים.

אחרי־כך הם טילפנו אלי כמה פעמים, לשאול איך החתולים, וכך נוצר הקשר בינינו והייתי מבקרת אצלם הרבה. מהשי"חות שלהם על יורם הכנתי אומנם שהוא לא רצח את רחל, אבל מצד שני גם לא אהבתי אותו. מהסיפורים עליו הוא הצ"טייד לי כילדותי, יומרני ויהיר, ואני לא אוהבת בחורים כאלה.

רציתי גם להיות בטוחה שיורם לא רצח את רחל. הלכתי לאבא שלי וסיפרתי לו את כל הפרטים ששמעתי אצל הביכונס"קים בבית. על הרצח. אבא הוא עורך־דין טוב, והוא קבע בבירור שיורם לא אשם. יום לפני שיו"ם שוחרר הייתי אצל ההורים שלו. המצב־רוח שלהם לא היה טוב. הם עדיין לא ידעו אם יורם ישוחרר

אבא אביה של אורלי, שהוא עורך־הנתונים שאורלי הביאה לו, כי יורם ב"כונסקי אינו אשם ברצח החיילת רחל חלר.